

John Piper

**DOBRÁ SPRÁVA
O VELKEJ RADOSTI**

**ADVENTNÉ ÚVAHY
NA KAŽDÝ DEŇ**

PREDSLOV

Advent je kvôli uctievaniu Ježiša. Tak to aspoň vnímame v našej organizácii Desiring God.

Advent je každoročné obdobie trpezlivého čakania, nádejného očakávania, skúmania duše a sledovania kalendára, do ktorého sa zapájajú mnohé cirkvi, kresťanské rodiny a jednotliví nasledovníci Pána Ježiša. V Biblii nenachádzame žiadny predpis o tom, že by sme mali dodržiavať Advent. Je to niečo voliteľné – tradícia, ktorá sa rozvinula v histórii cirkvi ako čas prípravy na Vianoce. Pre mnohých z nás je Advent niečo, čo vnímame osobne ako radostnú a duchovne prospešnú záležitosť.

Anglické slovo „Advent“ pochádza z latinského výrazu *adventus*, ktorý znamená „príchod“. Advent sa v pohľade na december spája predovšetkým s prvým príchodom Ježiša pred dvomi tisícročiami.

Advent sa začína štvrtú nedeľu pred Vianocami a končí na Štedrý deň. Znamená to, že najskôr môže začať – v závislosti od termínu, na ktorý pripadne nedeľa – 27. novembra a najneskôr 3. decembra. Na rozdiel od pôstneho obdobia (prípravy na Veľkú noc), ktoré trvá 40 dní, Advent môže trvať od 22 do 29 dní.

Kresťania po celom svete oslavujú Advent rôznymi spôsobmi. Niektorí začínajú sviečky. Niektorí spievajú piesne. Niektoríedia sladkosti. Niektorí dávajú darčeky. Niektorí vešajú vence. Mnohí z nás robia všetko spomínané. Kresťania rozvinuli veľa dobrých spôsobov, akými predlžujú oslavu Ježišovho príchodu na oveľa dlhšie obdobie ako je samotný čas vianočných dní. Vtelenie Božieho Syna „pre nás a pre našu záchranu“, ako to hovorí staré vyznanie viery, je príliš významné, aby sme ho oslavovali len taký krátky čas. Vskutku je to niečo, čo budú kresťania sláviť celú večnosť.

Modlíme sa, aby vám tieto krátke úvahy pomohli ukotviť Pána Ježiša v centre vášho adventného obdobia ako ten najväčší dar. Svoje miesto tu majú aj sviečky a sladkosti, no chceme sa uistiť, že vo všetkom tom decembrovom zhone a hurhaji budeme nado všetko uctievať Ježiša. Centrálnou postavou Vianoc je Ježiš – dieťa narodené v Betleheme, bohočlovek zavinutý v plienkach, uložený v jasliach, predurčený na Golgotu, poslaný svojím Otcom zomrieť za svoj ľud a potom znovu vstať z mŕtvych.

Úvod

ČO CHCE JEŽIŠ TIETO VIANOCE?

„*Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta*“ – Ján 17:24.

Čo chce Pán Ježiš tieto Vianoce?

Jeho odpoveď môžeme vidieť v jeho modlitbách. O čo prosí Boha? Jeho najdlhšia modlitba je v Jánovom evanjeliu 17. Kapitole. Vyvrcholenie jeho túžby je vo verši 24.

Medzi všetkými nehodnými hriešnikmi vo svete sú tí, ktorých dal Boh Ježišovi. To sú tí, ktorých Boh pritiahol k Synovi (Ján 6:44, 65). Sú to *kresťania* – ľudia, ktorí „prijali“ Ježiša ako ukrižovaného a vzkrieseného Spasiteľa a Pána a ako Poklad ich života (Ján 1:12; 3:17; 6:35; 10:11, 17-18; 20-28). Ježiš vraví, že chce, aby boli s ním.

Niekedy počujeme ľudí hovoriť, že Boh stvoril človeka, lebo bol osamelý: „Boh nás stvoril, aby sme boli *s ním*.“ Súhlasí s týmto tvrdením Ježiš? Nuž, hovorí, že naozaj chce, aby sme boli s ním! Áno, ale prečo? Rozmýšľajte o celom verši. Prečo Pán Ježiš chce, aby sme s ním boli?

...aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta.

To by bol čudný spôsob vyjadrenia jeho osamelosti. „Chcem, aby boli so mnou, aby *videli moju slávu*.“ V skutočnosti tým nevyjadruje *svoju* osamelosť, ale jeho záujem o uspokojenie *našich* túžob.

Ježiš nie je osamelý. Spolu s Otcom a Duchom sú nesmierne spokojní v spoločenstve Trojice. To my, a nie On, po niečom prahneme. Pán Ježiš na Vianoce chce, aby sme prežívali to, na čo sme boli stvorení – aby sme videli a vychutnávali si jeho slávu.

Kiež by Boh spôsobil, aby nám to preniklo do srdca! Ježiš nás stvoril (Ján 1:3), aby sme videli jeho slávu.

Tesne predtým, ako ide na kríž, úpenlivo Otcovi predkladá svoje najhlbšie túžby: „*Otče, chcem* (túžim po tom), aby boli so mnou, kde som ja, aby *videli moju slávu*.“

No to je len polovica toho, po čom Ježiš túži v týchto záverečných vrcholných veršoch svojej modlitby. Práve som spomenul, že sme boli v skutočnosti stvorení, aby sme videli a *vychutnávali* si jeho slávu. Je to to, čo chce – aby sme nielen videli jeho slávu, ale vychutnávali si ju, mali z nej pôžitok, tešili sa z nej, starostlivo si ju uchovávali, milovali ju? Rozmýšľajte o poslednom 26. verši:

Ohlásil som im tvoje meno a ešte ho ohlásim, aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a *aby som ja bol v nich*.

To je záver tejto modlitby. Aký je Ježišov *najvyšší* cieľ pre nás? Nie aby sme iba videli jeho slávu, ale aby sme ho milovali rovnakou láskou, akou ho miluje Otec: „aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a aby som bol ja v nich.“

Ježišova túžba a cieľ je, aby sme videli jeho slávu a potom dokázali milovať to, čo vidíme, rovnakou láskou, akú má Otec voči Synovi. A nemyslí tým, že ju máme iba *imitovať*. Myslí tým, že Otcova láska voči Synovi sa stane našou – že budeme Syna milovať láskou Otca – tou láskou, akú

má Otec k Synovi. Toto v našom živote koná a spôsobuje Duch: Lásku k Synovi cez Otca skrze Ducha.

Ježiš chce najviac na Vianoce to, aby sa jeho vyvolení zhromaždili a dostali to, čo najviac chcú – aby *videli* jeho slávu a *vychutnávali* si ju rovnako, ako si Otec vychutnáva slávu svojho Syna.

To, čo chcem tieto Vianoce najviac, je pridať sa k vám (a k mnohým ďalším) v tom, že uvidíme Krista v jeho plnosti a spolu dokážeme milovať to, čo vidíme láskou, ktorá ďaleko presahuje naše vlastné rozpačité ľudské schopnosti. Toto je naším cieľom v týchto adventných úvahách. Spoločne chceme vidieť a vychutnávať si toho Ježiša, ktorého prvý „advent“ (príchod) oslavujeme a ktorého druhý advent očakávame.

O to sa za nás Pán Ježiš modlí tieto Vianoce: „Otče, ukáž im moju slávu a daj im radosť, aby sa vo mne radovali rovnako ako sa vo mne raduješ ty.“ Nech *vidíme* Krista Božími očami a *vychutnávame* si ho Božím srdcom. To je podstata neba. Toto je dar, ktorý prišiel Kristus kúpiť pre hriešnikov za cenu svojej smrti namiesto nás.

1. december

PRIPRAVTE CESTU

„Mnohých z izraelských synov obráti k Pánovi, ich Bohu. On sám pôjde pred ním v Eliášovom duchu a v jeho sile, aby obrátil srdcia otcov k deťom a neposlušných k múdrosti spravodlivých, a pripravil tak Pánovi dokonalý ľud.“ - Lk 1:16-17

To, čo urobil Ján Krstiteľ pre Izrael, môže Advent urobiť pre nás. Nedovoľ, aby si na Vianoce nebol pripravený. Myslí *duchovne*. Radosť z Vianoc a ich dosah bude oveľa väčší, ak budeš pripravený!

Aby si bol pripravený...

Najprv rozjímaj nad skutočnosťou, že potrebujeme *Spasiteľa*. Vianoce sú najprv obvinením, až potom sa stávajú potešením. Nebudú mať želaný účinok, kým nebudeme zúfalo pociťovať to, že potrebujeme Spasiteľa. Nech v tebe tieto krátke adventné úvahy pomôžu prebudiť trpkosladké vnímanie potreby Spasiteľa.

Po druhé, venuj sa triezvemu sebakúmaniu. Advent pre Vianoce znamená to, čo pôst pre Veľkú Noc. „Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce, skúšaj ma a poznaj moje zmýšľanie! Hľad', či som na ceste trápenia a ved' ma cestou večnosti!“ (Žalm 139:23-24). Nech mu každé srdce *pripraví miesto...* tým, že si vyčistí svoj dom.

Po tretie, podporuj vo svojom dome očakávanie na Boha a nadšenie z jeho príchodu – najmä u detí. Ak si z Krista nadšený, budú nadšené aj ony. Ak dokážeš vytvoriť nadšenie z Vianoc len kvôli materiálnym veciam, ako budú tvoje deti túžiť po Bohu? Rozvíjaj svoju fantáziu tak, aby bolo čaro z príchodu Kráľa deťom viditeľné.

Po štvrté, veľa študuj Písmo a uč sa naspamäť známe oddiely! „Či nie je moje slovo ako oheň – znie výrok Hospodina“ (Jer 23:29). Počas tohto Adventu trávi čas pri tomto ohni. Príjemne hreje. Žiari farbami milosti. Lieči tisícere zranenia. Osvetľuje temné noci.

2. december

MÁRIIN ZVELEBENÝ BOH

*„Velebí moja duša Pána a môj duch zajasal v Bohu,
mojom Spasiteľovi,
lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.
Hľa, odteraz ma budú blahoslaviť všetky pokolenia,
pretože veľké veci mi urobil ten,
ktorý je mocný, a sväté je jeho meno,
a jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie s tými,
čo sa ho boja.
Prejavil silu svojím ramenom;
rozptýlil tých, čo v srdci pyšné zmýšľajú;
mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených.
Hladných nasýtil dobrotami a boháčov prepustil naprázdno.
Ujal sa Izraela, svojho služobníka,
lebo pamätá na milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom:
Abrahámovi a jeho potomstvu naveky“ – Lk 1:46-55*

Mária na Bohu jasne vidí tú najpozoruhodnejšiu vec: chystá sa zmeniť smerovanie celých ľudských dejín. Práve sa idú začať tri najdôležitejšie desaťročia v čase.

A kde je Boh? Zaoberá sa dvomi neznámymi pokornými ženami – jedna je stará a nemá deti (Alžbeta), druhá je mladá a je to panna (Mária). Máriu – pokornú milovníčku - táto vízia Boha tak dojíma, že začne spievať – jej pieseň sa stala známa ako „Magnifikát“ (Lk 1:46-55).

V Lukášových záznamoch sú Mária a Alžbeta úžasné hrdinky. Veľmi miluje vieru týchto žien. Zdá sa, že to, čo ho najviac dojíma a čo chce zdôrazniť aj Teofilovi, svojmu vznešenému čitateľovi, je poníženosť a radostná pokora Alžbety a Márie.

Alžbeta hovorí: „Ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“ (Lk 1:43). A Mária hovorí: „Zhliadol na poníženosť svojej služobnice“ (Lk 1:48).

Jediní ľudia, ktorých duša dokáže skutočne zvelebovať Pána, sú ľudia ako Alžbeta a Mária – ľudia, ktorí uznávajú svoju poníženosť a sú uchvátení zhovievavosťou zvelebeného Boha.

3. december

DLHO OČAKÁVANÁ NÁVŠTEVA

„Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud a vzbudil nám mocného Spasiteľa v dome svojho služobníka Dávida, ako oddávna hovoril ústami svojich prorokov, že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk všetkých, čo nás nenávidia“ – Lk 1:68-71

V týchto Zachariášových slovách v Lukášovi 1 si všimni dve pozoruhodné veci.

Prvá je, že pred deviatimi mesiacmi nemohol Zachariáš uveriť, že jeho žena bude mať dieťa. Teraz je taký naplnený Svätým Duchom a taký istý Božím vykúpujúcim dielom v prichádzajúcom Mesiášovi, že to hovorí v minulom čase. Pre myseľ, ktorá verí, je zaslúbený čin Boha ako hotová vec. Zachariáš sa naučil brať Boha za slovo a preto má pozoruhodnú istotu: „Boh nás navštívil a vykúpil!“

Druhá je, že príchod Mesiáša Ježiša je návštevou Boha na tomto svete: „Boh Izraela navštívil a vykúpil svoj ľud.“ Celé stáročia Židia trpeli v presvedčení, že Boh sa niekam utiahol: prorocký duch ustal a Izrael padol do rúk Ríma. A všetok zbožný ľud v Izraeli očakával na Božie navštívenie. Lukáš nám v 2:25 hovorí, že zbožný Simeon „očakával potechu Izraela“. A v Lukášovi 2:38 modlitebníčka Anna „očakávala vykúpenie Jeruzalema“.

Boli to dni veľkého očakávania. A teraz sa dlho očakávaná Božia návšteva mala udiat – vskutku mal prísť tak, ako to nikto nečakal.

4. december

PRE MALÝ BOŽÍ ĽUD

V tých dňoch cisár Augustus vydal príkaz vykonať súpis ľudu na celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď v Sýrii vládol Kyrenios. A všetci sa šli dať zapísať – každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazareta do Judska, do Dávidovho mesta Betlehema, lebo pochádzal z domu a rodu Dávida, aby sa zapísal so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave“ – Lk 2:1-5

Rozmýšľal si niekedy nad tým, aké je to úžasné, že Boh dopredu rozhodol, že Mesiáš sa narodí v Betleheme (ako to ukazuje prorocstvo v Micheášovi 5); a že to zariadil tak, že keď prišiel čas, Mesiášova matka a zákonný otec žili v Nazarete; a že aby sa naplnilo jeho slovo a aby počas týchto prvých Vianoc prišli do Betlehema dvaja ľudia, Boh dal do srdca cisára Augusta myšlienku, aby sa občania celého Rímskeho sveta zapísali každý vo svojom meste?

Cítil si sa niekedy – ako ja – malý a bezvýznamný vo svete 7 miliárd ľudí, kde sa všetky správy krútia okolo veľkých politických, ekonomických a spoločenských hnutí a významných ľudí, ktorí majú veľkú moc a prestíž?

Ak áno, nedovoľ, aby ťa to zronilo či urobilo nešťastným, pretože v Písme je implicitne uvedené, že všetky obrovské politické sily a industriálne komplexy – bez toho, aby o tom vedeli – sú riadené Bohom; nie kvôli nim, ale kvôli Božiemu „malému“ ľudu – malej Márii a malému Jozefovi, ktorí sa museli dostať z Nazareta do Betlehema. Boh riadi celú ríšu tak, aby žehnal svoje deti.

Nemysli si, že ak zažívaš nepriazeň, znamená to, že Pánova ruka je krátka. Nie je to naša prosperita, ale naša svätosť, o ktorú celým srdcom usiluje. A podľa toho riadi celý svet. Ako hovorí Príslovie 21:1: „Srdce kráľa je ako prúd vody v Hospodinovej ruke, odvedie ho, kamkoľvek chce“.

On je veľký Boh pre malých ľudí a my máme obrovský dôvod tešiť sa, že bez svojho vedomia všetci králi, prezidenti, premiéri a kancelári sveta nasledujú zvrchované dekréty nášho nebeského Otca, aby sme my, jeho deti, boli premieňaní na obraz jeho Syna Ježiša Krista.

5. december

ODKLON OD GOLGOTY

Kým sa tam zdržiavali, nadišiel čas jej pôrodu. A porodila svojho prvorodeného syna. Zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo v útulku pre nich nebolo miesta. - Lk 2:6-7

Teraz by si si mohol myslieť, že ak Boh tak riadi svet, ako použil celosvetové sčítanie ľudu k tomu, aby priviedol Máriu a Jozefa do Betlehema, určite mohol zaistiť, aby bolo pre nich v hostinci miesto.

Áno, mohol. A Ježiš sa mohol narodiť do bohatej rodiny. Na púšti mohol premeniť kameň na chlieb. V Getsemane si mohol na pomoc zavolať 10 tisíc anjelov. Mohol zostúpiť z kríža a zachrániť sa. Otázka nestojí tak, čo by Boh *mohol* urobiť, ale čo sa *rozhodol* urobiť *podľa* svojej *vôle*.

Božia vôľa bola, že hoci bol Kristus bohatý, kvôli tebe sa stal chudobný. Nápis „OBSADENÉ“ nad všetkými motelmi v Betleheme tam viseli *kvôli tebe*. „Stal sa *pre vás* chudobným“ (2 Kor 8:9).

Boh riadi všetky veci – dokonca aj kapacity motelov – kvôli svojim deťom. Cesta na Golgotu začína nápismi v Betleheme „OBSADENÉ“ a končí pl'uvancami a posmechom na kríži v Jeruzaleme.

A nesmieme zabúdať, že povedal: „Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mt 16:24).

Pripájame sa k nemu na ceste na Golgotu a počujeme ho hovoriť: „Spomeňte si na slová, ktoré som vám povedal: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás“ (J 15:20).

Tomu, kto nadšene vyhlási: „Pôjdem za tebou všade, kam sa len obrátiš“ (Mt 8:19), Ježiš odpovedá: „Líšky majú svoje nory a nebeské vtáky hniezda, Syn človeka však nemá kde hlavu skloniť“ (Mt 8:20).

Áno, Boh mohol dozrieť na to, aby mal Pán Ježiš pri svojom narodení miesto. No to by bol odklon od cesty na Golgotu.

6. december

POKOJ TÝM, KTORÝCH MILUJE

„Toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo nebeských zástupov, ktoré chválili Boha a volali: Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorých on miluje“ – Lk 2:12-14

Pokoj komu? V chvále anjelov zaznela smutná nota. Pokoj ľuďom, na ktorých spočíva jeho priazeň. Pokoj ľuďom, ktorých miluje, ktorí sa mu páčia. Bez viery nie je možné páčiť sa Bohu. Takže Vianoce neprinášajú pokoj všetkým.

„Súd je v tom“, povedal Ježiš, „že svetlo prišlo na svet, ale ľudia milovali väčšmi tmu než svetlo, lebo ich skutky boli zlé“ (J 3:19). Alebo ako povedal zostarnutý Simeon, keď videl malého Ježiša: „Hľa, tento je určený mnohým v Izraeli na pád a na povstanie i na znamenie, ktorému budú odporovať... aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc“ (Lk 2:34-35). Koľko veľa je tých, ktorí počas ponurých a chladných Vianoc niečo hľadajú, no nič nenachádzajú.

„Do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali. Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi.“ Iba svojim učeníkom Ježiš povedal: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká.“

Ľudia, ktorí sa tešia z Božieho pokoja, čo prevyšuje každé poznanie, sú tí, ktorí vo všetkom s modlitbou a prosbou oznamujú svoje žiadosti Bohu.

Kľúč, ktorý odomyká pokladnicu Božieho pokoja, je viera v Božie sľuby. Pavol sa modlí: „Nech vás Boh nádeje naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere“ (Rim 15:13). A keď naozaj *dôverujeme* Božím sľubom a máme radosť, pokoj a lásku, potom je Boh oslávený.

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorí sa mu páčia – ľuďom, ktorí mu veria.

7. december

MESIÁŠ PRE MUDRCOV

Keď sa za čias kráľa Herodesa v judskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci z východu. Pýtali sa: Kde je ten práve narodený židovský kráľ?“ - Mt 2:1-2

Na rozdiel od Lukáša nám Matúš nehovorí o pastieroch, ktorí prišli navštíviť Ježiša v stajni. On sa ihneď zameriava na cudzincov z východu, ktorí sa prišli pokloniť Ježišovi.

Matúš teda vykresľuje Pána Ježiša na začiatku aj na konci svojho evanjelia ako univerzálneho Mesiáša pre všetky národy, nie len pre Židov.

Tu sú tí, ktorí sa ako prví prišli pokloniť Ježišovi, mudrci či astrológovia nie z Izraela, ale z východu – možno z Babylónu. Boli to pohania, tí nečistí.

Na konci evanjelia Matúša sú posledné Ježišove slová: „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Chod'te teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch.“

Toto nielen otvorilo dvere pohanom, aby sa tešili z Mesiáša, ale aj potvrdilo, že on je Mesiáš, pretože jedno z opakovaných prorociev bolo, že národy a králi k nemu naozaj prídu ako k vládcovi sveta.

Napr. Izaiáš 60:3.verš: „Národy prídu k tvojemu svetlu a králi k tvojej vychádzajúcej žiare.“ Takže Matúš pridáva dôkaz k Ježišovmu mesiášstvu a ukazuje, že on je Mesiáš – kráľ a ten, v ktorom sa plnia sľuby – pre všetky národy, nielen pre Izrael.

8. december

BETLEHEMSKÁ NADPRIRODZENÁ HVIEZDA

„Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“ - Mt 2:2

Biblia nás znovu a znovu udivuje v tom, ako sa určité veci jednoducho udiali. Ako táto „hviezda“ dostala mudrcov z východu do Jeruzalema?

Nehovorí, že ich viedla alebo pred nimi išla. Hovorí iba, že na východe videli hviezdu (v. 2) a prišli do Jeruzalema. A ako pred nimi pomaly išla táto hviezda z Jeruzalema do Betlehema tak, ako to hovorí verš 9? A ako zastala „nad miestom, kde bolo dieťa“?

Odpoveď znie: Nevieme. Existujú početné snahy vysvetliť to v súvislostiach s planétami, kométami, supernovami či zázračnými svetlami. Jednoducho to nevieme. A chcem ťa vyzvať, aby si sa príliš nezaoberal rozvíjaním teórií, ktoré sú koniec koncov iba neisté a z duchovného hľadiska vôbec nie sú dôležité.

Riskujem to istým zovšeobecnením, aby som ťa varoval: Ľudia, ktorí sa príliš zaoberajú vecami týkajúcimi sa toho, ako to bolo s tou hviezdou, ako sa rozdelilo Červené more, ako padala manna, ako prežil Jonáš vo veľrybe a ako sa mesiac mení na krv, sú vo všeobecnosti tí, ktorí majú to, čo nazývam mentalitou pre okrajové, nepodstatné záležitosti. Nevidíš v nich hlboký záujem o úžasné a *podstatné* veci evanjelia – Božiu svätosť, odpornosť hriechu, bezmocnosť človeka, Kristovu smrť, ospravedlnenie samotnou vierou, posväcujúcu prácu Ducha, slávu Kristovho návratu a posledný súd. Zdá sa, že ťa vždy odvádzajú na vedľajšiu koľaj nejakým novým článkom či knihou. Je u nich veľmi málo *centrálnej* radosti, smerujúcej k jadrú evanjelia.

No to, čo je jasné v súvislosti s touto hviezdou je, že robí niečo, čoho sama o sebe nie je schopná: vedie mudrcov k Božiemu Synovi, aby ho uctievali.

V biblickom myslení existuje iba jediná Osoba, ktorá môže byť za týmto zámerom hviezdy – sám Boh. Lekcia je teda jasná: Boh vedie cudzincov ku Kristovi, aby sa mu klaňali. A aby sa tak stalo, robí to uplatňovaním globálneho – pravdepodobne dokonca vesmírneho – vplyvu a moci.

Lukáš ukazuje, ako Boh ovplyvňuje celú Rímsku ríšu tak, aby sa sčítanie ľudu stalo presne v pravom čase - aby sa panna dostala do Betlehema, kde sa naplnilo proroctvo o jej pôrode. Matúš ukazuje, ako Boh ovplyvňuje hviezdy na oblohe tak, aby dovedli cudzích mudrcov do Betlehema a tam sa mu klaňali.

Toto je Boží plán. Robil to vtedy a robí to aj teraz. Jeho cieľom je, aby sa všetky národy (Mt 24:14) klaňali jeho Synovi.

Toto je Božia vôľa pre každého v tvojej kancelárii, v tvojom susedstve a v tvojom dome. Ako hovorí Ján 4:23: „Veď aj Otec hľadá takých ctiteľov“.

Na začiatku Matúša máme stále vzorec „príď a pozri sa“, no na konci je to „chod' a hovor“. Mudrci prišli a videli. My máme ísť a hovoriť.

To, čo zostáva rovnaké, je Boží zámer zhromaždiť národy, aby uctievali jeho Syna. Vrúcne uctievanie Krista všetkými národmi je dôvod, prečo tento svet existuje.

9. december

DVA DRUHY OPOZÍCIE VOČI JEŽIŠOVI

Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a s ním aj celý Jeruzalem. - Mt 2:3

Pán Ježiš znepokojuje ľudí, ktorí ho nechcú uctievať a vzbudzuje opozíciu voči tým, ktorí to robia. Toto pravdepodobne nie je to hlavné, na čo Matúš myslí, no v pokračovaní tohto príbehu sa tomu nedá uniknúť.

V tomto príbehu sú dva druhy ľudí, ktorí nechcú uctievať Mesiáša Ježiša.

Prvý druh je ten, ktorý s Ježišom jednoducho nerobí nič. V ich životoch neexistuje. Táto skupina je reprezentovaná veľkňazmi a zákonníkmi. Verš 4: „Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Mesiáš.“ Nuž, povedali mu to a potom sa vrátili k svojej obvyklej práci. Úplné mlčanie a nečinnosť vodcov sú ohromujúce v pohľade na závažnosť toho, čo sa dialo.

A všimni si, že 3. verš hovorí: „Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a s ním aj celý Jeruzalem.“ Inými slovami – šírili sa reči o tom, že sa narodil Mesiáš. Nečinnosť na strane veľkňazov je šokujúca – prečo sa nepripojiť k mudrcom? Nemali záujem. Nechceli uctievať pravého Boha.

Druhý druh ľudí, ktorí nechcú uctievať Ježiša, je ten, ktorý sa ním cíti veľmi ohrozený. To je Herodes. Skutočne sa bojí – až tak, že snuje plány a klamstvá a nakoniec spácha masovú vraždu len preto, aby sa Ježiša zbavil.

Aj dnes sa tieto dva druhy opozície stavajú proti Kristovi a jeho uctievačom: ľahostajnosť a nepriateľstvo. Si v jednej z týchto skupín?

Nech sú tieto Vianoce časom, kedy začneš znovu rozmyšľať o Mesiášovi a budeš uvažovať nad tým, čo to znamená uctievať ho.

10. december

ZLATO, KADIDLO A MYRHA

Keď uvideli hviezdu, naplnila ich veľmi veľká radosť. Vošli do domu, uvideli dieťaťko s jeho matkou Máriou. Padli na zem a klaňali sa mu. Otvorili svoje klenotnice a obetovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. - Mt 2:10-11

Bohu ľudia neslúžia preto, žeby niečo potreboval (Sk 17:25). Mudrci mu nedali dary preto, aby mu pomohli alebo naplnili nejakú potrebu. Pre vládcu by to bola neúcta, keby k nemu prišli cudzinci s darčekom, ktoré by sa o neho mali nejakým spôsobom postarať.

Tieto dary nie sú ani úplatkami. V 5 Mojžišovej 10:17 sa píše, že Boh neberie úplatky. Čo teda znamenajú? Akým spôsobom je to prejav uctievania?

Dary posilňujú túžbu po samotnom Kristovi podobne ako pôst. Keď dáš Kristovi takýto dar, je to akoby si mu hovoril: „Radosť, o ktorú sa usilujem (verš 10), nie je nádej na zbohatnutie vďaka veciam od teba. Neprišiel som k tebe kvôli tvojim veciam, ale kvôli tebe. A túto túžbu teraz zosilňujem a preukazujem vzdávaním sa vecí v nádeji, že sa budem tešiť viac z teba, nie z vecí. Tým, že ti dávam to, čo nepotrebuješ a z čoho by som sa mohol tešiť, ti hovorím úprimnejšie a autentickjšie: „Ty si môj poklad, nie tieto veci.“

Myslím, že toto znamená uctievať Boha darmi zlata, kadidla a myrhy.

Nech Boh vezme pravdu tohto textu a zobudí v nás túžbu po samotnom Kristovi. Nech zo srdca hovoríme: „Pán Ježiš, ty si Mesiáš, Kráľ Izraela. Všetky národy prídu a poklonia sa ti. Boh používa tento svet, aby videl, že ty si uctievaný. A preto, nech čelím akejkol'vek opozícii, s radosťou pripisujem autoritu a dôstojnosť tebe a prinášam ti dary, aby som ti povedal, že iba ty jediný môžeš uspokojiť moje srdce, nie tieto dary.“

11. december

PREČO PRIŠIEL JEŽIŠ

Keďže všetkých súrodencov spája krv a telo, i on sa stal jedným z nich, aby smrťou zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla, aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou. - Žd 2:14-15

Tento oddiel je hodný viac než dvoch minút v adventnom zamyslení. Tieto verše spájajú začiatok a koniec Ježišovho pozemského života. Jasne ukazujú, prečo prišiel. Dali by sa úžasne využiť k tomu, aby si cez ne prešiel so svojim neveriacim priateľom alebo členom rodiny a vysvetlil mu svoj kresťanský pohľad na Vianoce. Mohlo by to vyzeráť asi takto...

„Keďže všetkých súrodencov – deti - spája krv a telo...“

Výraz „deti“ je prevzatý z predošlého verša a vzťahuje sa na duchovné potomstvo Krista Mesiáša (pozri Iz 8:18; 53:10). Toto sú tiež „Božie deti.“ Inými slovami tým, že Boh poslal Krista, má na mysli obzvlášť záchranu svojich „detí“. Pravda je, že „Boh tak miloval svet, že poslal Pána Ježiša (J 3:16).“ Ale tiež je pravda, že Boh *obzvlášť* „zhromaždil dovedna rozptýlené Božie deti“ (J 11:52). Boží plán bol *ponúknuť* Krista svetu a *ovplyvniť* záchranu jeho „detí“ (1 Tim 4:10). Môžeš zažiť osvojenie tým, že príjmeš Krista (J 1:12).

„...on sa stal jedným z nich (krvou a telom)...“

Kristus existoval pred vtelením. Bol duch. Bol večné Slovo. Bol s Bohom a bol Bohom (J 1:1; Kol 2:9). No zobral na seba telo a krv a svoje božstvo odel človečenstvom. Stal sa skutočným človekom a zostal aj skutočným Bohom. Je to v mnohých ohľadoch obrovské tajomstvo, no je to jadro našej viery a učí to Biblia.

„...aby smrťou...“

Dôvod, prečo sa Pán Ježiš stal človekom bolo, aby zomrel. Ako Boh nemohol zomrieť za naše hriechy. Ale ako človek mohol. Jeho cieľom bolo zomrieť, preto sa musel narodiť ako človek. Narodil sa, aby zomrel. Veľký piatok je dôvodom Vianoc. Toto musíme dnes povedať o význame Vianoc.

„...zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla...“

Smrťou Kristus porazil diabla. Ako? Tým, že zahladil všetky naše hriechy. Znamená to, že Satan nás nemôže pred Bohom obviniť. „Kto bude žalovať na Božích vyvolených? Je to Boh, ktorý ospravedľňuje“ (Rim 8:33). Na základe čoho ospravedľňuje? Na základe Ježišovej obete (Rim 5:9).

Hlavná Satanova zbraň proti nám je náš vlastný hriech. Ak ju Ježišova smrť odstraňuje, diabli je z rúk vzatá hlavná zbraň. Nemôže sa dožadovať trestu našej smrti, pretože Sudca nás oslobodil smrťou svojho Syna!

„...aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou.“

Takže sme oslobodení od strachu zo smrti. Boh nás ospravedlnil. Satan tento ortieľ nemôže zmeniť. A Boží zámer je, aby naše konečné bezpečie malo okamžitý účinok na náš život. Šťastný koniec má odstrániť terajšie otroctvo a strach.

Ak sa nemusíme báť nášho posledného a najväčšieho nepriateľa, smrti, tak sa nemusíme báť ničoho. Môžeme byť slobodní: slobodní pre radosť, slobodní pre druhých.

Aký úžasný vianočný dar od Boha pre nás! A od nás pre tento svet! Hovoríme o ňom.

12. december

NAHRADENIE TIEŇOV

Zo všetkého, o čom hovoríme, je hlavné toto: máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach ako služobník svätyne a pravého stanu, ktorý postavil Pán, a nie človek. - Ž 8:1-2

Podstatou Listu Židom je, že Ježiš Kristus, Boží Syn, neprišiel iba preto, aby zapadol do pozemského systému kňazskej služby ako ten najlepší a zvrchovaný ľudský kňaz, ale prišiel naplniť a ukončiť tento systém a nasmerovať všetku našu pozornosť na seba, ako nám slúži v nebi.

Starozákonný stánok zmluvy, kňazi a obete boli iba tiene. Teraz nastala realita a tiene zmizli.

Tu je adventná ilustrácia pre deti (a pre tých z nás, ktorí boli deťmi a pamätajú si, aké to bolo). Predpokladajme, že si sa v obchode stratil mama. Začneš sa báť, chytá ťa panika a nevieš, ktorým smerom máš ísť. Bežíš na koniec uličky a skôr, než sa rozplačeš, všimneš si na konci uličky na zemi tieň, ktorý vyzerá presne ako tvoja mama. Si šťastný a cítiš nádej. No čo je lepšie? Šťastie z toho, že vidíš ten tieň alebo to, že mama vyjde spoza rohu a uvidíš, že je to skutočne ona?

Takto to je, keď Ježiš prichádza, aby bol náš Najvyšší Kňaz. O tom sú Vianoce. Vianoce znamenajú nahradenie tieňov skutočnosťou.

13. december

JE TU KONEČNÁ REALITA

Zo všetkého, o čom hovoríme, je hlavné toto: máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach ako služobník svätyne a pravého stanu, ktorý postavil Pán, a nie človek. - Ž 8:1-2

Vianoce sú nahradením tieňov realitou.

V liste Židom 8:1-2 je sumárne vyjadrenie. Podstatou je, že ten kňaz, ktorý stojí medzi nami a Bohom, ospravedľuje nás pred Ním a modlí sa k Nemu za nás, nie je obyčajný, slabý, hriešny, umierajúci kňaz ako to bolo v starozákonnej dobe. Je to Boží Syn – silný, bez hriechu, s nezničiteľným životom.

A nielen to; neslúži v pozemskej svätyni so všetkými jej obmedzeniami súvisiacimi s miestom, veľkosťou, opotrebovaním, požieraním molami, premáčaním, pálením, trhaním a odcudzením. Nie, 2. verš hovorí, že Kristus za nás slúži „v pravom stane, ktorý postavil Pán a nie človek“. Toto je realita v nebi. To je to, čo vrhalo tieň na vrchu Sinaj, ktorý potom odkopíroval Mojžiš.

Podľa 1. verša je ďalšia úžasná vec súvisiaca s touto realitou to, že náš Najvyšší Kňaz sedí po pravici trónu Velebnosti v nebi. Toto žiadny starozmluvný kňaz nikdy nemohol povedať.

Pán Ježiš jedná priamo s Bohom Otcom. Má čestné miesto hneď vedľa Neho. Boh ho nekonečne miluje a rešpektuje. Je s Bohom neustále. Toto nie je tieň reality ako sú závesy, misy, stoly, sviečky, rúcha, ozdoby, ovce, kozy a holuby. Toto je konečná realita: Boh a Jeho Syn spolupracujúci v láske a svätosti na našom večnom spasení.

Konečná realita sú osoby Božej Trojice spolupracujúce vo vzájomnom vzťahu na tom, ako sa ich majestáť, svätosť, láska, spravodlivosť, dobrota a pravda prejavujú vo vykúpenom ľude.

14. december

UROBIŤ TO REALITOU PRE JEHO ĽUD

Teraz však dostal o toľko vznešenejšiu službu, o koľko je lepšia zmluva, ktorej je prostredníkom, lebo je ustanovená lepšími prisľúbeniami. - Ž 8:6

Kristus je podľa Listu Židom 8:6 prostredníkom novej zmluvy. Čo to znamená? Znamená to, že jeho krv – krv zmluvy (Lk 22:20; Ž 13:20) – zakúpila naplnenie Božích sľubov pre nás.

Znamená to, že Boh prináša našu vnútornú premenu Kristovým Duchom.

A znamená to, že Boh koná všetku jeho transformáciu v nás cez vieru vo všetko, čo je Boh je pre nás v Kristovi.

Nová zmluva je zakúpená Kristovou krvou, uskutočnená Kristovým Duchom a osvojená vierou v Krista.

Najlepšie miesto, kde môžeme vidieť Krista pracovať ako prostredníka Novej zmluvy, je v Liste Židom 13:20-21:

A Boh pokoja, ktorý skrze krv večnej zmluvy vyviedol spomedzi mŕtvych veľkého pastiera oviec, nášho Pána Ježiša, nech vás utvrdí v každom dobre, aby ste plnili jeho vôľu, a nech v nás koná, čo sa jemu páči, skrze Ježiša Krista. Jemu nech je sláva na veky vekov. Amen.

Slová „nech v nás koná, čo sa jemu páči“ opisujú, čo sa stane, keď Boh napíše do našich srdc zákon podľa novej zmluvy. A slová „skrze Ježiša Krista“ opisujú Ježiša ako prostredníka tohto veľkolepého diela zvrchovanej milosti.

Takže význam Vianoc nie je len to, že Boh nahrádza tiene realitou, ale tiež to, že berie realitu a robí ju pre svoj ľud skutočnou. Píše ju do našich srdc. Neumiestňuje svoj vianočný dar spasenia a premeny tak, aby si ho musel dvíhať vo vlastnej sile. Dvíha ho a dáva ho do tvojho srdca aj mysle a zapečatuje v tebe skutočnosť, že si Božie dieťa.

15. december

ŽIVOT A SMRŤ POČAS VIANOC

„Zlodej prichádza, len aby kradol, zbíjal a hubil. Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere.“ - J 10:10

Keď som začínal písať túto úvahu, dostal som správu, že zomrela Marion Newstrum. Spolu so svojím manželom Elmerom boli súčasťou zboru Bethlehem dlhšie, než žije väčšina našich členov. Marion mala 87 rokov. Manželmi boli 64 rokov.

Keď som sa rozprával s Elmerom a povedal som mu, že chcem, aby bol silný v Pánovi a nevzdával sa, povedal mi: „Pán je môj skutočný priateľ.“ Modlím sa, aby na konci svojho života boli schopní toto povedať všetci kresťania: „Kristus je skutočný priateľ.“

Každý Advent si pripomínam výročie matkinej smrti. Ako 56-ročná zomrela v Izraeli pri nehode autobusu. Bolo to 16. decembra 1974. Tie udalosti sú pre mňa ešte aj dnes neveriteľne živé. Keby som to dopustil, ľahko by ma to dohnalo k slzám – napr. keby som rozmýšľal o tom, že moji synovia ju nikdy nepoznali. Pochovali sme ju deň po Vianociach. Boli to vzácne Vianoce!

Mnohí z vás budete prežívať počas týchto Vianoc svoju stratu oveľa výraznejšie než predtým. Nesnažte sa ju vytesniť. Dovoľte si ju precítiť. Načo je láska, ak nie na zintenzívnenie našich citov – v živote aj v smrti? Ale nezahorknite. Horkosť je tragicky sebazničujúca.

Pán Ježiš prišiel na Vianoce, aby sme mali večný život. „Ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere“ (J 10:10). Elmer sa s Marion rozprávali o tom, kde prežijú svoje posledné roky. Elmer povedal: „S Marion sme sa zhodli, že náš posledný domov bude s Pánom.“

Máš nepokojnú túžbu po domove? Na Vianoce k nám príde rodina. Je to dobrý pocit. Myslím si, že hlavný dôvod, prečo je to dobrý pocit, je to, že v hĺbke našej bytosti máme spoločné predurčenie domova vo večnosti a všetky naše spoločné rodinné stretnutia sú toho predzvesťou, ochutnávkou. A takéto ochutnávky sú dobré.

Ak sa nestanú náhradou. Nedovoľ, aby sa všetky príjemné veci týchto sviatkov stali náhradou tej najväčšej konečnej, všetko uspokojujúcej Príjemnosti. Nech každá strata, aj každá radosť vzbudí v tvojom srdci túžbu po nebi.

Vianoce. Čo sú Vianoce, ak nie toto: *Ja som prišiel, aby mali život. Ty a ja – aby sme mali Život, teraz a naveky.*

Nech je Božia *Prítomnosť* počas týchto Vianoc obohatená a prehĺbená pitím z prameňa *Večnosti*. Je to tak blízko.

16. december

BOŽIA NAJÚSPEŠNEJŠIA PREKÁŽKA

„Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby pri mene Ježiš pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: Ježiš Kristus je Pán.“ - Fil 2:9-11

Vianoce bola Božia najúspešnejšia prekážka. Boh sa vždy sa tešil z preukazovania svojej moci cez zjavnú porážku. Takticky ustupuje, aby dosiahol strategické víťazstvá.

Jozefovi bola vo sne sľúbená sláva a moc (1M 37:5-11). No aby toto víťazstvo dosiahol, musel sa v Egypte stať otrokom. A akoby to ešte nestačilo; keď sa nakoniec jeho životné podmienky zlepšili, stal sa z neho niekto ešte horší ako otrok – väzeň.

Ale všetko to bolo naplánované, pretože vo väzení stretol faraónovho sluhu, ktorý ho nakoniec priviedol k faraónovi a ten ho potom ustanovil nad celým Egyptom. Aká nepravdepodobná cesta k sláve!

Ale to sú Božie cesty – dokonca aj pre jeho Syna. Vyprázdnil sa a zobral na seba podobu otroka. Ba ešte horšie – trestanca a väzňa – a bol popravený. No podobne ako Jozef, aj on sa držal svojho poslania. „Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby pri mene Ježiš pokľaklo každé koleno...“ (Fil 2:9-10).

A toto je aj Božia cesta pre nás. Aj nám je sľúbená sláva – ak s ním budeme trpieť (Rim 8:17). Cesta hore ide dole. Cesta dopredu je dozadu. Cesta k úspechu vedie cez božskou prozreteľnosťou pripravené prekážky. Vždy to bude vyzerat' – aj pocity – ako zlyhanie.

No ak nás príbeh Jozefa s Ježišom majú počas týchto Vianoc niečo naučiť, je to toto: „Boh to však obrátil na dobro!“ (1M 50:20).

17. december

NAJVÄČŠIA ZÁCHRANA, AKÚ SI MOŽNO PREDSTAVIŤ

„Hľa, blíži sa čas – znie výrok Hospodina -, keď uzavriem novú zmluvu s domom Izraela a s domom Júdu...“ - Jer 31:31

Boh je spravodlivý, svätý a oddelený od hriešnikov ako sme my. Toto je náš hlavný problém počas Vianoc aj počas ostatných období. Ako môžeme byť ospravedlnení pred spravodlivým a svätým Bohom?

No Boh je milosrdný a v Jeremiášovi 31.kapitole (päťsto rokov pred príchodom Krista) nám sľúbil, že jedného dňa urobí niečo nové. Tiene nahradí realitou Mesiáša. A mocne zasiahne do našich životov a do srdca nám napíše jeho vôľu, aby sme neboli navonok zviazaní, ale aby sme mali vo svojom vnútri ochotu milovať ho, dôverovať mu a nasledovať ho.

Toto by bola tá najväčšia záchrana, akú si možno predstaviť – keby nám Boh ponúkol tú najväčšiu realitu vo vesmíre, aby sme sa z nej mohli tešiť a potom by v nás pôsobil tak, aby sme videli, že sa z nej môžeme tešiť v tej najväčšej slobode a radosi. To by bol vianočný dar, o ktorom by bolo hodné spievať.

To je to, čo nám v skutočnosti sľúbil. No existovala obrovská prekážka. Náš hriech. Naše oddelenie od Boha kvôli našej nespravodlivosti.

Ako sa môže svätý a spravodlivý Boh správať k nám hriešnym s takou obrovskou láskavosťou, že by nám daroval tú najväčšiu realitu vesmíru (svojho Syna), aby sme sa z neho tešili tou najväčšou radosťou?

Odpoveď znie, že Boh vložil naše hriechy na svojho Syna a tam ich odsúdil, aby ich mohol odstrániť zo svojej mysle a jednať s nami milosrdne, no zároveň zostať spravodlivým a svätým. List Židom 9:28 hovorí: „Kristus bol len raz obetovaný, aby vzal na seba hriechy mnohých.“

Kristus niesol naše hriechy na svojom vlastnom tele, keď zomrel. Zobral na seba naše odsúdenie. Zrušil našu vinu. A to znamená, že naše hriechy sú preč. Nezostávajú v Božej mysli ako základ pre odsúdenie. V tomto zmysle na ne „zabúda“. Kristova smrť ich pohltila.

Znamená to, že Boh je teraz vo svojej spravodlivosti slobodný, aby nás obohatil novou zmluvou. Dáva nám Krista, najväčšiu Realitu vesmíru, aby sme sa z neho tešili. A píše svoju vlastnú vôľu – svoje vlastné srdce – do našich srdiec, aby sme mohli milovať Krista, dôverovať mu a nasledovať ho v slobode a radosi.

18. december

MISIJNÝ MODEL VIANOC

„Ako si ma ty poslal do sveta, tak som ich aj ja poslal do sveta.“ - J 17:18

Vianoce sú modelom pre misiu. Misia je zrkadlom Vianoc, rovnako ako ja aj ty.

Napríklad nebezpečenstvo. Kristus prišiel do svojho vlastného a jeho vlastní ho neprijali. Ani ty. Sprisahali sa proti nemu. Rovnako ako ty. Nemal trvalý domov. Ani ty ho nemáš. Vyhlasovali proti nemu falošné obvinenia. Rovnako ako ty. Bičovali ho a vysmievali sa mu. Ako ty. Zomrel po troch rokoch služby.

No existuje ešte horšie nebezpečenstvo než všetky tie, z ktorých Ježiš *unikol*. Aj pre teba!

Uprostred 16. storočia napísal katolícky misionár František Xaverský (1506-1552) otcovi Perézovi v Malake (dnes súčasť Indonézie) o nebezpečenstvách jeho misie v Číne:

Najhorším nebezpečenstvom by bolo stratiť dôveru a istotu v Božie milosrdenstvo... Nedôverovať mu by bolo oveľa horšie než akékoľvek fyzické zlo, ktoré by nám mohli uštedriť všetci Boží nepriatelia dokopy, lebo bez Božieho súhlasu nás nemôžu zastaviť ani diabli ani ich ľudskí sluhovia.

Najväčšie nebezpečenstvo, ktorému čelí misionár, je nedôvera v Božie milosrdenstvo. Ak sa vyhne tomuto nebezpečenstvu, potom všetky ostatné stratia svoj osten.

Boh robí z každého kríža v našich rukách žezlo. Ako hovorí J. W. Alexander: „Každý okamih terajšej ťažkej práce má byť milosrdne splatený nekonečnými vekmi slávy.“

Kristus unikol nebezpečenstvu straty dôvery, preto ho Boh povýšil!

Počas tohto Adventu si pamätaj, že Vianoce sú modelom pre misiu. *Rovnako pre teba aj pre mňa*. A že misia znamená nebezpečenstvo. A že to najväčšie nebezpečenstvo je nedôverovať Božiemu milosrdenstvu. Ak tomu podľahneš, všetko je stratené. Ak nad ním vyhráš, si víťazom a nič ti neublíži.

19. december

VIANOCE SÚ O SLOBODE

Keďže všetkých súrodencov spája krv a telo, i on sa stal jedným z nich, aby smrťou zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla, aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou. - Ž 2:14-15

Ježiš sa stal človekom, pretože to, čo bolo potrebné, bola smrť človeka, ktorý bol viac ako človek. Vtelenie znamenalo to, že Boh sám seba zamkol v cele smrti.

Kristus neriskoval smrťou. On ju prijal. Presne kvôli tomu prišiel: nie, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých (Mk 10:45).

Niet divu, že sa Satan snažil odhovoriť Ježiša od kríža! Kríž bol Satanovou porážkou. Ako ho Ježiš zničil?

„Moc smrti“ je schopnosť urobiť smrť desivou. „Moc smrti“ je moc, ktorá drží ľudí v zajatí strachu zo smrti. Je to moc držať ľudí v hriechu, takže smrť prichádza ako niečo ohavné.

Ale Ježiš zbavil Satana tejto moci. Odzbrojil ho. Stal sa štítom spravodlivosti, ktorý nám dáva imunitu voči diablovmu odsúdeniu.

Ježiš svojou smrťou vymazal naše hriechy. A človek bez hriechu ničí Satanovi jeho plány. Jeho velezrada je zničená. Jeho kozmická zrada je zmarená. „Jeho zlosť môžeme vydržať, pretože jeho skaza je istá.“ Kríž ho dobehol a onedlho bude lapať po poslednom dychu.

Vianoce sú o slobode. O slobode od strachu zo smrti.

Ježiš na seba zobral našu prirodzenosť v Betleheme, zomrel za nás v Jeruzaleme, aby sme mohli žiť bez strachu tam, kde sa nachádzame. Áno, bez strachu. Pretože ak zmizla najväčšia hrozba mojej radosti, prečo by som sa mal trápiť nad maličkosťami? Ako môžeš povedať: „Nebojím sa smrti, ale bojím sa, že prídem o prácu?“ Nie, nie. Rozmýšľaj o tom!

Ak smrť viac nie je strachom, sme naozaj slobodní. Sme slobodní podstúpiť akékoľvek riziko pod slnkom pre Krista a pre lásku. Už viac nie je žiadne zotročenie úzkosťou.

Ak ťa oslobodí Syn, naozaj budeš slobodný!

20. december

VIANOČNÁ SOLIDARITA

Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky. - 1J 3:8

Satanova montážna linka produkuje každý deň milióny hriechov. Nakladá ich do obrovských nákladných lietadiel, vozí ich do neba, vykladá ich pred Bohom a potom sa smeje a smeje a smeje.

Niektorí ľudia pracujú na tejto montážnej linke nepretržite. Iní tu prestali pracovať a iba občas sa sem vracajú.

Každá minúta práce na montážnej linke spôsobuje, že Satan sa touto výrobou vysmieva Bohu. Hriech je Satanova práca, pretože nenávidí svetlo, nádheru, čistotu a slávu Boha. Nič ho neteší viac než to, keď môže vytvárať nedôveru a neposlušnosť voči Tvorcovi.

To je dôvod, prečo sú Vianoce dobrou správou pre človeka a dobrou správou pre Boha.

„Toto slovo je spoľahlivé a zaslúži si byť úplne prijaté: Ježiš Kristus prišiel na svet spasiť hriešnikov. Ja som prvý z nich“ (1Tim 1:15). Toto je pre nás dobrá správa.

„Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky“ (1J 3:8). To je dobrá správa pre Boha.

Vianoce sú dobrou správou pre Boha, lebo Ježiš prišiel, aby viedol štrajk proti Satanovej montážnej fabrike. Vošiel tam, vyzval k solidarite verných a naštartoval ich masívny odchod.

Vianoce sú výzvou začať štrajk na montážnej linke hriechu. Nijaké vyjednávania s manažmentom. Nijaké dohody. Iba jednotná, neochvejná opozícia voči produktu.

Vianočná solidarita cieľi na podstatu chodu nákladných lietadiel. Nepoužíva silu ani násilie, ale vytrvalou oddanosťou pravde odhaľuje život zničujúce podmienky diablovho priemyslu.

Vianočná solidarita sa nevzdá, kým nebude dosiahnuté úplné zatvorenie továrne.

Keď bude zničený hriech, Božie meno bude celkom očistené. Viac sa mu nikto nebude vysmievať.

Ak chceš počas týchto Vianoc dať Bohu dar, odíď od montážnej linky hriechu a nikdy sa nevracaj späť. Zaujmi svoje miesto medzi štrajkujúcimi lásky. Pripoj sa k vianočnej solidarite, kým nebude očistené majestátne Božie meno a kým sa v sláve nepostaví uprostred významených spravodlivých.

21. december

ZRODENIE STARODÁVNYCH DNÍ

Nato mu Pilát povedal: Tak predsa si kráľ? Ježiš odpovedal: Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas. - J 18:37

Toto je úžasný vianočný text, hoci vychádza z konca Ježišovho života na zemi, a nie z jeho začiatku. Jedinečnosť jeho zrodu je v tom, že v tomto zrode nemá svoj začiatok. Existoval pred svojím narodením v jasličkách.

Osobnosť, charakter a osoba Ježiša z Nazareta existovali predtým, než sa v Nazarete narodil človek Ježiš.

Teologické slovo, ktoré opisuje toto tajomstvo, nie je *stvorenie*, ale *vtelenie*. Osoba – nie telo, ale podstata osobnosti Ježiša – existovala predtým, než sa ako človek narodil. Jeho narodenie nebolo príchodom bytia novej osoby, ale príchodom nekonečnej starej osoby na tento svet.

Micheáš 5:1 to 700 rokov pred Ježišovým narodením napísal takto:

Ty však Betlehem, Efrata, hoci si najmenší medzi judskými rodinami, z teba mi vyjde ten, ktorý je určený na vládu v Izraeli. Jeho pôvod je v dávnoveku, v odvekých časoch.

Tajomstvo zrodu Ježiša nie je iba v tom, že sa narodil z panny. Tento zázrak urobil Boh, aby bol svedkom ešte väčšieho zázraku – toho, že dieťa zrodené na Vianoce bol človek, ktorý existoval „v dávnoveku, v odvekých časoch.“

22. december

ABY STE VERILI

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho ďalších znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. No tieto sú zapísané preto, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. - J 20:30-31

Mám silný pocit, že medzi tými z nás, ktorí vyrastali v cirkvi, ktorí dokážu recitovať veľké doktríny našej viery aj v spánku a ktorí aj pri zívaní hovoria Apoštolské vyznanie viery – že medzi nami sa musí niečo stať, aby nám to znovu pomohlo cítiť úžas, strach, ohromenie, zázrak Božieho Syna, počatého Otcom z večnosti, ktorý odráža celú Božiu slávu a je presným obrazom jeho osoby, cez ktorého boli stvorené všetky veci a ktorý drží vesmír slovom svojej moci.

Môžeš si prečítať každú rozprávku, ktorá bola kedy napísaná, každý tajomný triler, každý strašidelný príbeh a nikdy nenájdeš nič také šokujúce, čudné, zvláštne a fascinujúce ako príbeh vtelenia Božieho Syna.

Akí sme mŕtvi! Akí chladní a bezcitní voči jeho sláve a jeho príbehu! Ako často musím činiť pokánie a hovoriť: „Bože, je mi ľúto, že príbehy, ktoré vymysleli ľudia, sa viac dotýkajú mojich emócií, viac vo mne vyvolávajú úžas, počudovanie, obdiv a radosť než tvoj vlastný skutočný príbeh.“

Trilery dnešných dní, ako sú Hviezdne vojny či Impérium vracia úder, nám môžu spôsobiť toto dobro: môžu nás pokoriť a priviesť k pokániu tým, že nám ukazujú, že sme naozaj schopní nejakých zázrakov, úžasu a údivu, ktoré zriedkakedy pociťujeme, keď uvažujeme nad večným Bohom, vesmírnym Kristom a nad skutočným živým kontaktom medzi nimi a nami v Ježišovi z Nazareta.

Keď Pán Ježiš povedal: „Nato som prišiel na svet“, povedal niečo také šialené, čudné, zvláštne a tajomné ako ktorýkoľvek výrok v sci-fi , aký si kedy čítal (J 18:37).

Modlím sa, aby Boží Duch prenikol mňa aj teba. Modlím sa, aby Svätý Duch vnikol do mojej skúsenosti desivým spôsobom tak, že ma prebudí do nepredstaviteľnej Božej reality.

Počas týchto dní naplnia oblohu blesky od východu slnka až po jeho západ a na oblakoch sa zjaví niekto, kto bude ako Syn človeka so svojimi mocnými anjelmi v plápolajúcom ohni. Uvidíme ho veľmi jasne. A či to bude z desu alebo nadšenia, budeme sa chvieť a diviť nad tým, ako sme tak dlho mohli žiť s takým domestikovaným, skroteným a neškodným Kristom.

Tieto veci sú zapísané preto, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. *Naozaj veríme odkazu Vianoc?*

23. december

BOŽÍ NEOPÍSATEĽNÝ DAR

Ak sme smrťou jeho Syna boli zmierení s Bohom, keď sme boli ešte nepriateľmi, tým skôr budeme zachránení jeho životom po tom, keď sme boli zmierení. A nielen to, ale aj Bohom sa chválime skrze nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz dostali zmierenie. - R 5:10-11

Ako prakticky prijímame zmierenie a radosť v Bohu? Jedna odpoveď znie: rob to cez Ježiša Krista, čo aspoň sčasti znamená: urob Ježišov portrét v Biblii – prácu a slová, ktoré Ježiš stvárnil v Novej Zmluve – podstatným obsahom tvojej radosti z Boha. Radosť bez obsahu Krista nectí Krista.

V 2. Kor 4:4-6 Pavol opisuje obrátenie dvoma spôsobmi. Vo verši 4 hovorí, že je to videnie „slávy Krista, ktorý je obrazom Boha.“ A vo verši 6 hovorí, že je to videnie „Božej slávy na tvári Ježiša Krista“. V oboch prípadoch vidíš podstatu. Máme Krista, Boží obraz, a máme Boha na tvári Krista.

Prakticky sa tešiť v Bohu znamená, že sa tešíš v tom, čo vidíš a vieš o Bohu z toho, ako to vykreslil Ježiš Kristus. A túto skúsenosť prežívame naplno, keď je Božia láska vyliata v našich srdciach cez Svätého Ducha, ako to hovorí List Rimanom 5:5.

Takže tu je podstata Vianoc. Boh nielen kúpil naše zmierenie smrťou Pána Ježiša Krista (verš 10), a Boh nás nielen uschopnil prijať toto zmierenie cez Pána Ježiša Krista (verš 11), ale ešte dokonca aj teraz – hovorí 11. verš – sa tešíme v samom Bohu cez nášho Pána Ježiša Krista.

Ježiš kúpil naše zmierenie. Ježiš nás uschopnil prijať zmierenie a rozbaľiť tento dar. A sám Ježiš prežiaruje cez jeho obal – neopísateľný dar – ako Boh v tele a podnecuje všetku našu radosť v Bohu.

Vzhládaj k Ježišovi tieto Vianoce. Prijmi zmierenie, ktoré kúpil. Neodkladaj ho nevybalené na policu. A neotváraj ho a potom z neho neurob prostriedok pre všetky ostatné radosti.

Otvor ho a teš sa z tohto daru. Teš sa v ňom. Nech je On tvojou radosťou. Nech sa On stane tvojím pokladom. Takto prežívaj svoje Vianoce.

24. december

ZJAVIL SA BOŽÍ SYN

Deti, nech vás nik nezvedie! Kto koná spravodlivo, je spravodlivý, ako aj on sám je spravodlivý. Kto pácha hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky. - 1J 3:7-8

Keď 7. verš hovorí: „Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky,“ aké „diablove skutky“ má na mysli? Odpoveď je z kontextu jasná.

Po prvé, verš 5 je jasná paralela: „Viete predsa, že on sa zjavil, aby sňal hriechy.“ Fráza „zjavil sa“ sa objavuje v 5. aj v 8. verši. Takže pravdepodobne „diablove skutky“, ktoré prišiel Ježiš zničiť, sú hriechy. Doslova to objasňuje prvá časť 8. verša: „Kto pácha hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku.“

Problém v tomto kontexte je hriech, nie choroba, pokazené autá či chaotické harmonogramy. Ježiš prišiel na tento svet, aby nám pomohol prestať hrešiť.

Dovoľ mi postaviť to vedľa pravdy z 1.listu Jána 2:1: „Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili.“ Inými slovami, podporuje tým zmysel Vianoc (3:8), zmysel vtelenia. Potom pridáva (2:1b-2): „Ale ak niekto zhreší, máme u Otca obhajcu – Ježiša Krista, Spravodlivého. On je obetou zmierenia za naše hriechy, no nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta.“

No teraz sa pozrime, čo to znamená: Znamená to, že Ježiš sa vo svete objavil z dvoch dôvodov. Prišiel, aby sme ďalej nepokračovali v hriechu a tiež prišiel zomrieť kvôli upokojeniu situácie – stal sa zástupnou obeťou, ktorá odstraňuje Boží hnev – za naše hriechy, keď zhrešíme.

25. december

TRI VIANOČNÉ DARY

Deti, nech vás nik nezvedie! Kto koná spravodlivo, je spravodlivý, ako aj on sám je spravodlivý. Kto pácha hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky. - 1J 3:7-8

Uvažuj so mnou o tejto pozoruhodnej situácii. Ak ti Boží Syn prišiel pomôcť prestať hrešiť – zmariť diablove skutky – a ak tiež prišiel zomrieť, aby v prípade tvojho hriechu upokojil situáciu, odstránil Boží hnev, čo to potom pre tvoj život znamená?

Tri veci. A sú úžasné. Dávam ti ich ako vianočné dary.

Po 1. Jasný zmysel života

Znamená to, že máš jasný zmysel pre svoj život. Negatívne povedané, je to jednoducho toto: nehreš. „Toto vám píšem, aby ste nehrešili“ (1 J 2:1). „Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky“ (1 J 3:8).

Ak sa opýtaš: „Môžeš nám to povedať radšej pozitívne?“, odpoveď znie: Áno, všetko je to zhrnuté v 1. liste Jána 3:23. Je to úžasné zhrnutie toho, čo vyžaduje celý Jánov list. Všimni si jediný „príkaz“: „A to je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali sa navzájom, ako nám prikázal.“ Tieto dve veci sú pre Jána tak úzko prepojené, že ich nazýva jedným prikázaním: ver Ježišovi a miluj ostatných. To je zmysel života. To je zhrnutie kresťanského života. Dôverovať Ježišovi a milovať ľudí. Dôveruj Ježišovi, miluj ľudí. Toto je prvý dar, zmysel života.

Po 2. Nádej, že naše zlyhania budú odpustené

Teraz rozmýšľaj o druhom závere dvojitej pravdy, že Kristus prišiel zničiť náš hriech a odpustiť nám naše hriechy. Je to toto: napredujeme v prekonávaní nášho hriechu, keď máme nádej, že naše zlyhania budú odpustené. Ak nemáš nádej, že Boh ti opustí tvoje zlyhania, tak keď začneš bojovať proti hriechu, prehráš to.

Mnohí z vás rozmýšľate o tom, že v novom roku niečo zmeníte, pretože ste skĺzli do hriešnych správaní a chcete z nich vyjsť. Chcete nové zvyky súvisiace so stravovaním. Nové zvyky pre zábavu. Nové zvyky pre dávanie. Nové zvyky ako sa správať k svojmu partnerovi. Nové zvyky pre rodinné stíšenia. Nové zvyky pre spánok a cvičenie. Nové zvyky pre odvahu svedčiť. No zápasíte s tým a rozmýšľate, či to má zmysel. Nuž, tu je váš druhý vianočný dar: Kristus nielen prišiel zmariť diablove skutky – to, že hrešíme – ale takisto prišiel, aby bol naším obhajcom, keď v našom zápase zlyháme.

Takže vás prosím, dovoľte, aby vám sloboda zlyhať dala nádej bojovať. Ale pozor! Ak Božiu milosť premeníte na licenciu a poviete: „Nuž, ak môžem zlyhať, je to jedno; prečo by som sa mal potom usilovať zápasit’?“ - ak si toto poviete a naozaj to tak myslíte a na základe toho konáte, zrejme nie ste znovuzrodení a mali by ste sa triasť.

Ale verím, že väčšina z vás sa v tomto bode nenachádza. Väčšina z vás chce vo svojom živote bojovať s hriešnymi zvykmi. A Boh vám hovorí toto: Nech vám dá sloboda zlyhať nádej bojovať. Píšem vám to, aby ste nehrešili, ale ak zhrešíte, máte obhajcu – Ježiša Krista.

Po 3. Kristus nám pomôže

A nakoniec – tretí záver dvojitej pravdy, že Kristus prišiel zničiť náš hriech a odpustiť nám ho, je toto: Kristus nám naozaj pomôže v našom zápase. Skutočne vám pomôže. Je na vašej strane. Neprišiel zničiť hriech preto, lebo hriech je zábavný. Prišiel ho zničiť, lebo je zničujúci. Je to podvodná diablova práca a ak s ním nebudeme bojovať, zničí nás. Ježiš prišiel preto, aby nám v tomto boji pomohol.

Takže tu je váš tretí vianočný dar: Kristus pomôže premôcť hriech vo vás. 1. List Jána 4:4 hovorí: „Ten, čo je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete.“ Ježiš je živý, všemocný, žije v nás vierou. A je za nás, nie proti nám. Pomôže vám. Dôverujte mu.

Záver

MÔJ OBLÚBENÝ VIANOČNÝ TEXT

Môj obľúbený vianočný text kladie do centra Vianoc pokoru. Takže aj tieto Vianoce žasnem nad Ježišovou pokorou a chcem jej pre seba viac. O chvíľu budem ten text citovať.

No najprv sú tu dva problémy. Tim Keller nám pomáha vidieť jeden z nich, keď hovorí: „Pokora je taká plachá, že ak o nej začneš rozprávať, odíde.“ Takže rozjímanie o pokore (ako toto ním je), zdá sa, sebazničujúce. No aj plachí ľudia niekedy pozbierajú odvahu, ak s nimi správne jednáme.

Druhý problém je, že Ježiš nebol pokorný kvôli rovnakým dôvodom ako my (alebo ako by sme mali byť). Tak ako nám môže pomôcť to, keď sa pozeráme na Ježišovu vianočnú pokoru? Naša pokora, ak nejaká existuje, je založená na našej obmedzenosti, omylnosti a hriešnosti. No večný Boží Syn nebol obmedzený. Nebol ani omylný. A nebol ani hriešny. Takže na rozdiel od našej pokory Ježišova pokora mala pôvod inde.

A tu je môj obľúbený vianočný text. Hľadajte v ňom Ježišovu pokoru.

On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepokladal za ulúpenú vec, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa jedným z ľudí, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to na smrť na kríži. (Fil 2:6-8)

To, čo definuje Ježišovu pokoru, je skutočnosť, že je to najmä vedomý fakt, že Pán Ježiš sa ponížil a prevzal na seba úlohu sluhy pre dobro ostatných. Jeho pokora je definovaná frázami ako:

- vyprázdnil sa (vzdal sa svojich božských práv byť slobodným od týrania a utrpenia)
- vzal na seba podobu sluhy
- stal sa poslušným až na smrť, dokonca smrť na kríži.

Takže Ježišova pokora nebola dispozícia jeho srdca, že by bol obmedzený, omylný či hriešny. Bolo to srdce nekonečnej dokonalosti, neomylnej pravdy a slobody od každého hriechu, a práve z tohto dôvodu nepotreboval, aby mu bolo slúžené. Bol slobodný a oplýval službou.

Iný vianočný text, ktorý toto hovorí, je Mk 10:45: „Ani Syn človek neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých“. Ježišova pokora nebola vnímaním nejakého vlastného nedostatku, ale vnímaním plnosti, ktorú dal k dispozícii druhým pre ich dobro. Bolo to dobrovoľné poníženie sa, vďaka ktorému dal k dispozícii vyvýšenosť svojej slávy hriešnikom, aby sa z nej mohli tešiť.

Ježiš dáva do súvisu svoje vianočné poníženie s dobrou správou pre nás: „Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.“

Vďaka jeho poníženiu môžeme prežívať úľavu od bremien. Keby sa neponížil, nebol by „poslušný až na smrť, smrť na kríži“. A keby nebol poslušný a nezomrel by za nás, boli by sme zničení pod ťarchou svojich hriechov. Ponižuje sa, aby na seba zobral naše odsúdenie (Rim 8:3).

Teraz máme ďalší dôvod, prečo byť pokorní. Sme obmedzení, omylní, hriešni a preto sa vôbec ničím nemôžeme chváliť. No teraz vidíme ďalšie pokorujúce veci: Naša spása nie je kvôli našim skutkom, ale je to jeho milosť. Takže chvastanie sa je vylúčené (Ef 2:8-9). A spôsob, akým dosiahol našu spásu z milosti, bol dobrovoľným vedomým sebaponížením v poslušnosti sluhu až na smrť.

Takže okrem obmedzenosti, omylnosti a hriešnosti máme teraz dva ďalšie obrovské impulzy, ktoré nás vedú k pokore: slobodná a nezaslúžená milosť, ktorá je za každým našim požehnaním a model sebaopierania, obetovania a služby, ktoré na seba ochotne berú podobu sluhu.

Sme teda povolaní pridať sa k Ježišovi v tejto vedomej sebakorujúcej službe. „Kto sa bude povyšovať, bude ponížený, a kto sa poníži, bude povýšený“ (Mt 23:12). „Majte v sebe také zmýšľanie, aké zodpovedá životu v Kristovi Ježišovi“ (Fil 2:5).

Modlime sa, aby táto „plachá cnosť“ – tento masívny základ našej spásy a našej služby – bola viditeľná na jej tichom mieste a zabezpečila nám plášť poníženosti počas tohto Adventu. „Všetci sa zaodejte do pokory jedni voči druhým, lebo Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť“ (1 Pt 5:5).

STAROZMLUVNÉ TIENE A KRISTOV PRÍCHOD

Jednou z hlavných tém Listu Židom je to, že starozmluvný systém uctievania je len tieňom, ktorý nahradil Kristus. Vianoce sú teda nahradením tieňov realitou. (Vidíme to v liste Židom 8:5, kde sa hovorí, že kňazi „slúžia *obrazu a tieňu* nebeskej skutočnosti.“)

Uvažujme o šiestich takýchto tieňoch, ktoré Kristov príchod nahrádza skutočnosťou.

1. Tieň starozmluvného kňazstva. „Navyše levitských kňazov muselo byť mnoho, lebo smrť im bránila ostať nimi natrvalo. No tento, pretože ostáva naveky, má kňazstvo, ktoré neprechádza na iného“ (Žid 7:23-24).
2. Tieň veľkonočnej obete. „Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, keďže ste nekvaseným chlebom; veď Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný“ (1 Kor 5:7).
3. Tieň stánku zmluvy a chrámu. „Zo všetkého, o čom hovoríme, je hlavné toto: máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach ako služobník svätyne a pravého stanu, ktorý postavil Pán, a nie človek“ (Žid 8:1-2). „Ježiš im odpovedal: Zbúrajte tento chrám a ja ho za tri dni postavím. Židia však hovorili: Štyridsaťšesť rokov stavali tento chrám a ty ho postavíš za tri dni? No on hovoril o chráme svojho tela“ (J 2:19-21).
4. Tieň obriezky. „Obriezka nie je nič, ani neobriezka nie je nič, ale zachovávanie Božích prikázaní“ (1 Kor 7:19).
5. Tieň právnych predpisov. „Povedal im: Tak aj vy ste nechápaví? Nerozumiete, že človeka nemôže poškrniť, čo vchádza doňho zvonka? Veď to mu nepreniká do srdca, ale vchádza do žalúdka a odtiaľ vychádza do stoky. (Tým vyhlásil všetky pokrmy za čisté.)“ (Mk 7:17-19)
6. Tieň sviatkov. „Nech vás teda nikto nesúdi za jedenie a pitie ani za sviatky, novmesiace, ani za soboty. To sú tiene budúcich vecí, ale telo je Kristovo“ (Kol 2:16-17).

Význam Vianoc spočíva v tom, že ich podstata patrí Kristovi. To znamená, že náboženský rituál je ako tieň výnimočnej a slávnej Osoby. Odvráťme sa od tieňa a pozerajme sa tejto Osobe do tváre (2. Kor 4:6). Deti, chráňte sa (náboženských) modiel (ako je napísané v 1. liste Jána 5:21).